

vil være til Tjeneste med sin Regnskabsdygtighed; den kan nok behøves i denne Henseende. — Et vigtigt Spørgsmaal, som ogsaa er blevet berørt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), er det, hvorledes der skal forholdes med forskjellig store Giere, der have Eiendomme i forskjellige Kommuner. Det er nu uhyre vanskeligt for Sogneforstanderskaberne at komme til Rundskab om, dels hvor disse Folk boe, og dels om den rette Maade at fordele deres Skatter paa. — Jeg skal ikke arbejde imod en Indkomsskat, det vilde være unaturligt, men lad os ikke tage fat paa den Sag her, hvor vi absolut skulle have Loven frem. Det gaaer virkelig ikke an.

Sasselbalch: Ja, jeg maa med Hensyn til de Udtryk, hvormed den sidste ærede Taler sluttede, være af en ganske modsat Mening. Jeg holder for, at der neppe vil gives noget beleiligere Tidspunkt til Indførelsen af en Indkomsskat end netop det, der nu foreligger. Jeg troer ogsaa, at man gjør sig overdrevne Forestillinger om den Vanskelighed, der er forbunden dermed, og at man drager den altfor meget frem. Naar saaledes den sidste ærede Taler har hentydet til, at det slet ikke kunde gaae an at lade de kommunale Autoriteter om den indbyrdes Fordeling af Beløbet, saa vil jeg tillade mig dertil at sige, at selv om der endogsaa skulde udkomme en Lov, som siger, at det Beløb, der lægges paa Vandet — og det kunne vi jo regne os til, efter den ærede Indenrigsministers Ytringer, derom — skulde skee mellem Amtene udelukkende efter Hartkornet, saa vil der være Meget naaet, naar Fordelingen af Amtene mellem Kommunerne kan skee henholdsvis til den meer eller mindre findende Skatteevne; men jeg gaaer endnu videre: skulde man endog komme dertil, at Amtene skulde fordele Beløbet mellem Sognekommunerne efter Hartkornet, forsaavidt noget Bedre ikke lod sig udfinde, saa siger jeg, at der allerede vil være opnaaet overordentlig Meget derved, at Sognekommunalbestyrelserne kunde repartere Skatten paa Kommunernes Beboere, ikke udelukkende efter Hartkornet, men tillige efter Formue og Leilighed. Der vilde da, troer

jeg, ikke kunne fremkomme saa store Ubilligheder, som der vilde fremkomme efter det foreliggende Lovforslag, hvilke jeg ikke videre skal gjentage. Det er tidnok fremhævet, at to Mænd, der eie det samme Hartkornsbæleb, kunne være meget forskjelligt stillede i Henseende til Formue og dog komme til at svare den samme Skat, ja, at den Ene kan eie Kapitaler paa flere Tusinder, som han ikke kommer til at svare Nogetsomhelst af, medens den Andet Intet eier. Jeg troer derfor, idet jeg dog ikke derom skal udtale mig vidtløstigt, at der er den allerstørste Grund til at understøtte det Forslag, der er fremkommet om at omdanne Loven, saaledes at den væsentligt blev en Indkomsskat.

C. Petersen: Det er ikke vanskeligt her at sige, at de kommunale Autoriteter skulle gjøre det, men Sagen er, om de kunne det. Jeg veed meget godt, at man kan paalægge de dertil lønne Embedsmænd at paaligne Skat, og at man, naar man her tager den Bestemmelse, at Amtsrådet skal ordne Sagen, vel kan slaae det fast i en Skattelov, men lad os ikke glemme, at man derved paahyder Noget, der er umuligt, da Amtsrådet ikke kan ordne Sagen i saa kort Tid.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

A. Sage: Maa jeg foreslaae Medsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

J. Nielsen: Jeg vil tillade mig at henstille, om det ikke skulde være rigtigt at henvise dette Lovforslag til det Udvalg, der behandler Loven om Hesteudbredning. Det forekommer mig, at den Lov staaer i nogen Forbindelse med denne, da man ved den ogsaa kan komme til at udskrive den Skat, hvoraf Kommunerne skulle godtgøres for de efter den foreløbige Lov stillede Heste.

A. Sage: Jeg troer rigtignok ikke, det vil være hensigtsmæssigt at henvise Sagen til